

Adam Michałek

Drodzy Czytelnicy

Nurt SVD 45/1 (129), 7

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Drodzy Czytelnicy,

Dlaczego misja *ad gentes* powraca na Stary Kontynent? Czy mistyka muzułmańska jest dopełnieniem radykalnej ortodoksji islamskiej? Jak kraje misyjne stają się Kościołem lokalnym? – oto przewodnie tematy 129 tomu „Nurtu SVD”.

Utożsamiana często z pionierską działalnością Kościoła w „krajach zamorskich” – misja *ad gentes* jest *de facto* bożą dynamiką, która permanentnie konstytuuje Kościół w każdym przejawie jego egzystencji i na każdym etapie jego historycznego rozwoju. Powołując się na encyklikę *Redemptoris missio*, M. Pivot wskazuje na nieznaną areopagi „nowej ewangelizacji” Starego Kontynentu. Celem tej misji jest przywrócenie Europie chrześcijańskich fundamentów, które do tej pory ją tworzyły – dopowie P. Szuppe nawiązując do adhortacji *Ecclesia in Europa*. Specyficzny przykład zaangażowania *ad gentes* odkrywamy w artykule R. Kurowskiego: społeczno-charytatywne zaangażowanie i milczące świadectwo wiary M. Delbrêl w proletariackim środowisku podparyjskiego Yvry-sur-Seine (w latach 1930-1940), jawi się jako nowa, niekonwencjonalna metoda ewangelizacji.

Sufizm albo mistyka muzułmańska stanowi nurt duchowości islamu, który pogłębiając doktrynę wiary i sens praktyk religijnych umożliwia również pozakonceptualne poznanie i zjednoczenie z Bogiem. Od XII wieku sufizm funkcjonuje w strukturach bractw mistycznych. R. Markowski referuje niełatwy proces asymilacji sufizmu przez ortodoksyjny dogmatyzm islamski i wtajemnicza w struktury i aspiracje bractwa *mawlawiyya*. Czy mistyka może uczynić radykalną ortodoksję bezinwazyjną?

Historia ewangelizacji świata andyjskiego trwa od pięciu wieków. Artykuł T. Szyszki jest próbą wieloaspektowej ewaluacji ewangelizacji terytorium dzisiejszego Peru. Tamtejszy Kościół lokalny nieustannie podejmuje nowe wyzwania społeczno-polityczne, teologiczno-inkulturacyjne i kulturowo-eklezyjalne. Na szczególną uwagę zasługuje permanentna (od pięciu wieków) obecność pozakontynentalnych misjonarzy w życiu Kościoła andyjskiego – w tym duszpasterzy z Polski.

Adam Michatek SVD